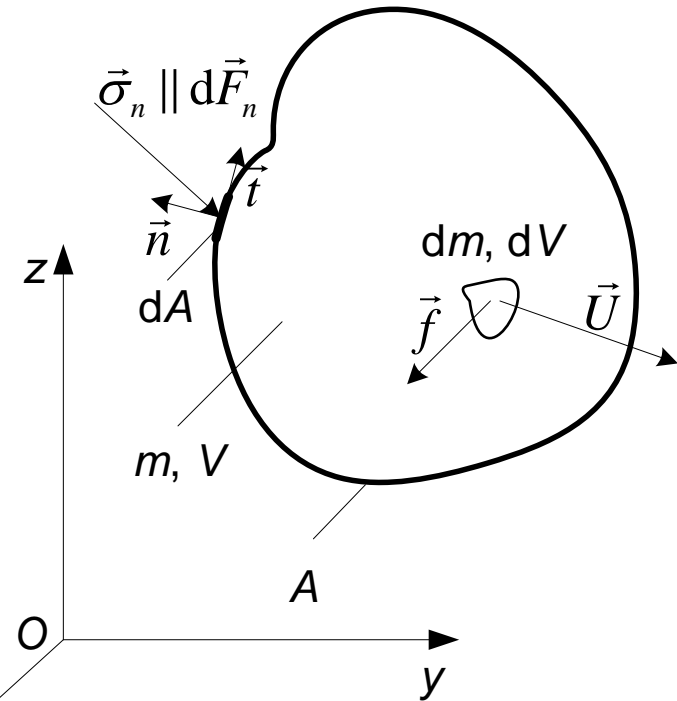

2 Анализа напонског стања у флуиду

2.1 Масене (запреминске) и површинске силе. Вектор напона.

Силе које делују на флуд деле се на:

- **Масене** или запреминске силе \vec{F}_m које делују на масу свих флуидних делића унутар посматране запремине. То су сила Земљине теже, инерцијалне силе, електромагнетна сила...
- **Површинске** силе \vec{F}_n су силе којима околина делује преко преко граничне површи A на посматрани део флуида масе m . То су силе којима одбачени флуид преко површи A делује на посматрану запремину или силе којима чврста површ делује на флуид са којим је у контакту.

Масене силе

- $\vec{f} \left[\frac{\text{N}}{\text{kg}} \right]$ - јединична масена сила (сила по јединици масе флуида);
- $d\vec{F}_m = \vec{f} \rho dV$ - масена сила која делује на флуидни делић масе $dm = \rho dV$;
- $\vec{F}_m = \iiint_V \vec{f} \rho dV$ - резултујућа масена сила која делује на целокупну масу флуида m ;

Површинске силе

- $\vec{\sigma}_n \left[\frac{\text{N}}{\text{m}^2} \right]$ - површинска сила по јединици површине, **вектор напона**;
- $d\vec{F}_n = \vec{\sigma}_n dA$ - елементарна површинска сила (делује на елементарну површ dA);
- $\vec{F}_n = \oiint_A \vec{\sigma}_n dA$ - резултујућа површинска сила (делује на целокупну површ A);

Вектор напона $\vec{\sigma}_n$ и елементарна површинска сила $d\vec{F}_n$ су колинеарни вектори.

- Вектор напона $\vec{\sigma}_n$ у посматраној тачки зависи од вектора положаја, времена и оријентације површи у тој тачки.

$$\vec{\sigma}_n = \vec{\sigma}_n(\vec{r}, t, \vec{n})$$

Због тога је при одређивању **напонског стања** у датој

тачки потребно дефинисати и **раван** за коју се

одређује вектор напона. Кроз неку **тачку** у којој

треба одредити **напонско стање** у неком тренутку

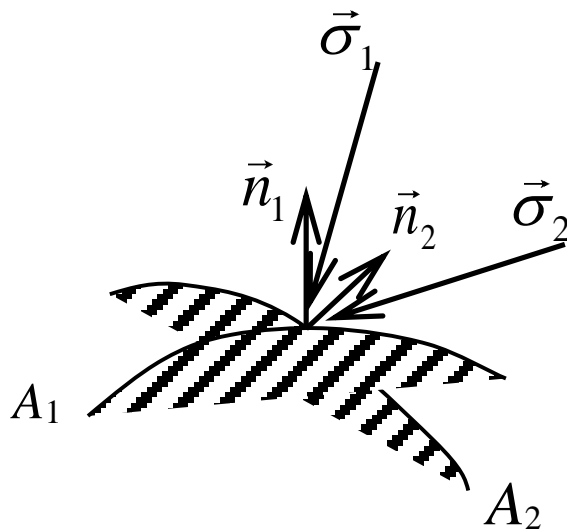
пролази **бесконечно много површи** различитих

оријентација које се дефинишу правцем орта нормале \vec{n} .

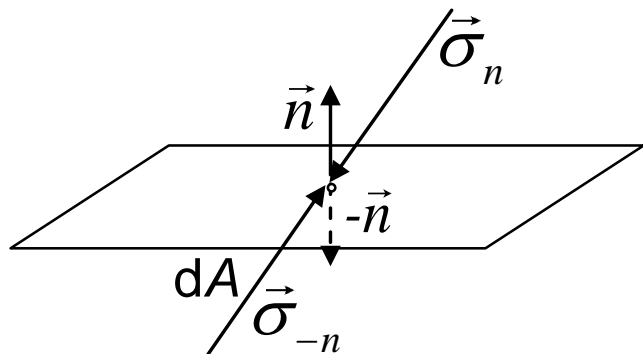
Вектор напона се одређује у датој тачки за дату раван.

Пројекције вектора напона на осе x, y, z : $\vec{\sigma}_n = \sigma_{nx}\vec{i} + \sigma_{ny}\vec{j} + \sigma_{nz}\vec{k}$

Пројекције вектора напона на правац \vec{n} и \vec{t} : $\vec{\sigma}_n = \sigma_{nn}\vec{n} + \sigma_{nt}\vec{t}$

Кошијева једначина. Дефинисање вектора напона у некој тачки

3. Њутнов закон (закон акције и реакције)

$$\vec{\sigma}_n dA = -\vec{\sigma}_{-n} dA \Rightarrow \vec{\sigma}_n = -\vec{\sigma}_{-n}$$

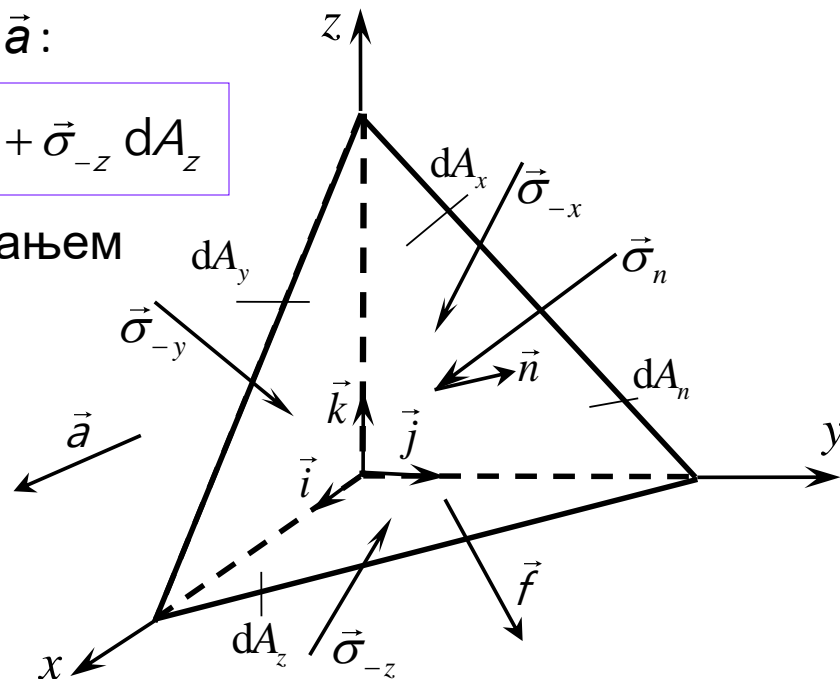
Други Њутнов закон примењен на фл. делић облика тетраедра који се креће убрзањем \vec{a} :

$$\vec{a} \rho dV = \vec{f} \rho dV + \vec{\sigma}_n dA_n + \vec{\sigma}_{-x} dA_x + \vec{\sigma}_{-y} dA_y + \vec{\sigma}_{-z} dA_z$$

Како је $dV \sim (dl)^3$ и $dA_i \sim (dl)^2$, занемаривањем малих величина вишег реда (dV), и дељењем леве и десне стране претходне једначине са dA_n следи:

$$0 = \vec{\sigma}_n + \vec{\sigma}_{-x} \frac{dA_x}{dA_n} + \vec{\sigma}_{-y} \frac{dA_y}{dA_n} + \vec{\sigma}_{-z} \frac{dA_z}{dA_n}$$

$\cos \alpha$
 $\cos \beta$
 $\cos \gamma$

α - угао између dA_n и dA_x ($dA_n \cos \alpha = dA_x$) тј. између \vec{n} и \vec{i} $\rightarrow |\vec{n}| \cos \alpha = n_x$

β - угао између dA_n и dA_y ($dA_n \cos \beta = dA_y$) тј. између \vec{n} и \vec{j} $\rightarrow |\vec{n}| \cos \beta = n_y$

γ - угао између dA_n и dA_z ($dA_n \cos \gamma = dA_z$) тј. између \vec{n} и \vec{k} $\rightarrow |\vec{n}| \cos \gamma = n_z$

Орт нормале изражен преко пројекција на осе x , y и z је:

$$\vec{n} = n_x \vec{i} + n_y \vec{j} + n_z \vec{k}$$

Како је: $-\vec{\sigma}_{-n} = \vec{\sigma}_n$, $-\vec{\sigma}_{-x} = \vec{\sigma}_x$, $-\vec{\sigma}_{-y} = \vec{\sigma}_y$, $-\vec{\sigma}_{-z} = \vec{\sigma}_z \Rightarrow$

Кошијева једначина:

$$\vec{\sigma}_n = \vec{\sigma}_x n_x + \vec{\sigma}_y n_y + \vec{\sigma}_z n_z$$

Ако су у некој тачки познати вектори напона за три међусобно управне равни $(\vec{\sigma}_x, \vec{\sigma}_y, \vec{\sigma}_z)$, тада се може одредити и вектор напона $\vec{\sigma}_n$ у тој тачки за било коју раван чији је орт \vec{n} .

Вектори напона ($\vec{\sigma}_n, \vec{\sigma}_x, \vec{\sigma}_y, \vec{\sigma}_z$) могу се изразити преко својих пројекција на правце x, y, z :

$$\begin{aligned}\vec{\sigma}_n &= \sigma_{nx} \vec{i} + \sigma_{ny} \vec{j} + \sigma_{nz} \vec{k} \\ \vec{\sigma}_x &= \sigma_{xx} \vec{i} + \sigma_{xy} \vec{j} + \sigma_{xz} \vec{k} \\ \vec{\sigma}_y &= \sigma_{yx} \vec{i} + \sigma_{yy} \vec{j} + \sigma_{yz} \vec{k} \\ \vec{\sigma}_z &= \sigma_{zx} \vec{i} + \sigma_{zy} \vec{j} + \sigma_{zz} \vec{k}\end{aligned}$$

Пројекције Кошијеве једначине $\vec{\sigma}_n = \vec{\sigma}_x n_x + \vec{\sigma}_y n_y + \vec{\sigma}_z n_z$ на правац оса x, y, z :

$$\begin{aligned}\sigma_{nx} &= \sigma_{xx} n_x + \sigma_{yx} n_y + \sigma_{zx} n_z \\ \sigma_{ny} &= \sigma_{xy} n_x + \sigma_{yy} n_y + \sigma_{zy} n_z \\ \sigma_{nz} &= \sigma_{xz} n_x + \sigma_{yz} n_y + \sigma_{zz} n_z\end{aligned} \Rightarrow \begin{bmatrix} \sigma_{nx} \\ \sigma_{ny} \\ \sigma_{nz} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} n_x & n_y & n_z \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \sigma_{xx} & \sigma_{xy} & \sigma_{xz} \\ \sigma_{yx} & \sigma_{yy} & \sigma_{yz} \\ \sigma_{zx} & \sigma_{zy} & \sigma_{zz} \end{bmatrix}$$

$$\vec{\sigma}_n = \vec{n} \cdot \tilde{\sigma}, \quad \vec{\sigma}_x = \vec{i} \cdot \tilde{\sigma}, \quad \vec{\sigma}_y = \vec{j} \cdot \tilde{\sigma}, \quad \vec{\sigma}_z = \vec{k} \cdot \tilde{\sigma}$$

$\tilde{\sigma}$ је тензор напона у тачки у којој су $\vec{\sigma}_n, \vec{\sigma}_x, \vec{\sigma}_y, \vec{\sigma}_z$ вектори напона.

- **Тензор напона** $\tilde{\sigma}$ је тензор другог реда (9 компонената) :

$$\tilde{\sigma} = \begin{bmatrix} \sigma_{xx} & \sigma_{xy} & \sigma_{xz} \\ \sigma_{yx} & \sigma_{yy} & \sigma_{yz} \\ \sigma_{zx} & \sigma_{zy} & \sigma_{zz} \end{bmatrix}, \quad \text{у индексној нотацији} \quad (\tilde{\sigma} = \|\sigma_{ij}\|)$$

- σ_{ij} су **елементи тензора напона (компоненте напона)**.
- Физичка интерпретација елемената матрице $\tilde{\sigma}$:
Свака компонента σ_{ij} представља *пројекцију вектора напона који делује на површ чија је спољашња нормала смера осе i на правац осе j* .
- **Тензор напона** $\tilde{\sigma}$ је физичка величина којом се дефинише **напонско стање у флуиду**, тј. одређује **вектор напона** за *било коју површ у некој тачки флуида*.
- *Бесконачан број вектора напона за бесконачан број површи у једној тачки одређује се преко једног тензора напона.*

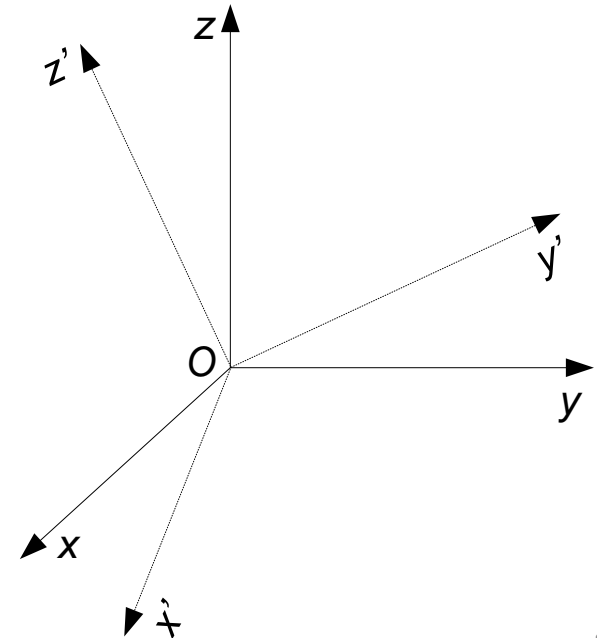
Особине тензора напона $\tilde{\sigma}$

1. **Симетричан тензор** (доказује се применом једначине одржања момента количине кретања). **Довољно** је знати **6 елемената**.

$$\sigma_{xy} = \sigma_{yx}, \sigma_{yz} = \sigma_{zy}, \sigma_{xz} = \sigma_{zx}$$

2. **Збир нормалних напона у једној тачки је исти** без обзира на избор координатног система

$$\sigma_{xx} + \sigma_{yy} + \sigma_{zz} = \sigma_{x'x'} + \sigma_{y'y'} + \sigma_{z'z'}$$

3. При мировању и невискозном струјању флуида нема тангенцијалних напона $\sigma_{xy} = \sigma_{yx} = \sigma_{yz} = \sigma_{zy} = \sigma_{xz} = \sigma_{zx} = 0$ или $\sigma_{ij} = 0 \quad i \neq j$

Постоје само нормални напони, па се Кошијева једначина

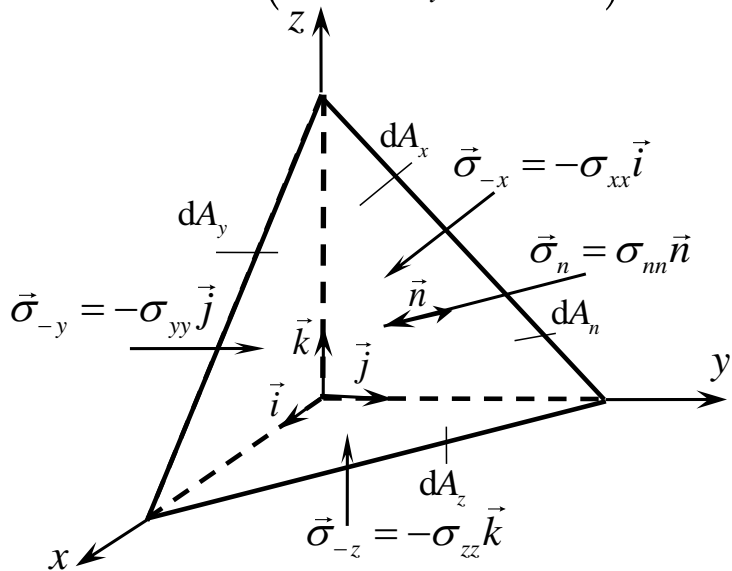
$$\vec{\sigma}_n = \vec{\sigma}_x n_x + \vec{\sigma}_y n_y + \vec{\sigma}_z n_z$$

своди на: $\sigma_{nn} (n_x \vec{i} + n_y \vec{j} + n_z \vec{k}) = \sigma_{xx} n_x \vec{i} + \sigma_{yy} n_y \vec{j} + \sigma_{zz} n_z \vec{k}$

\Rightarrow

$$\sigma_{nn} = \sigma_{xx} = \sigma_{yy} = \sigma_{zz} = -p$$

$$\tilde{\sigma} = \begin{bmatrix} \sigma_{xx} & 0 & 0 \\ 0 & \sigma_{yy} & 0 \\ 0 & 0 & \sigma_{zz} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -p & 0 & 0 \\ 0 & -p & 0 \\ 0 & 0 & -p \end{bmatrix}$$

- При мировању и невискозном струјању флуида постоје само нормални напони, при чему су они у једној тачки међусобно једнаки без обзира на оријентацију површи. **Вредност нормалних напона је тада једнака негативној вредности притиска.** Вектор напона је тада $\vec{\sigma}_n = \vec{n} \cdot \tilde{\sigma} = -p\vec{n}$

4. Вредност притиска у некој тачки флуида у општем случају једнака је негативној средњој вредности нормалних напона:

$$p = -\frac{\sigma_{xx} + \sigma_{yy} + \sigma_{zz}}{3}$$

- Ово је очигледно при мировању и невискозном струјању флуида.
- При вискозном струјању флуида укупан напон се може приказати као збир напона при мировању или невискозном струјању и напона који су последица вискозности:

$$\tilde{\sigma} = \begin{bmatrix} \sigma_{xx} & \sigma_{xy} & \sigma_{xz} \\ \sigma_{yx} & \sigma_{yy} & \sigma_{yz} \\ \sigma_{zx} & \sigma_{zy} & \sigma_{zz} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -p & 0 & 0 \\ 0 & -p & 0 \\ 0 & 0 & -p \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} \tau_{xx} & \tau_{xy} & \tau_{xz} \\ \tau_{yx} & \tau_{yy} & \tau_{yz} \\ \tau_{zx} & \tau_{zy} & \tau_{zz} \end{bmatrix}$$

Тада су нормални напони $\sigma_{xx} = -p + \tau_{xx}$, $\sigma_{yy} = -p + \tau_{yy}$, $\sigma_{zz} = -p + \tau_{zz}$, па из релације за одређивање притиска следи да збир нормалних напона који су последица вискозности мора бити једнак нули:

$$p = -\frac{\sigma_{xx} + \sigma_{yy} + \sigma_{zz}}{3} = -\frac{-p + \tau_{xx} - p + \tau_{yy} - p + \tau_{zz}}{3} \Rightarrow \tau_{xx} + \tau_{yy} + \tau_{zz} = 0$$

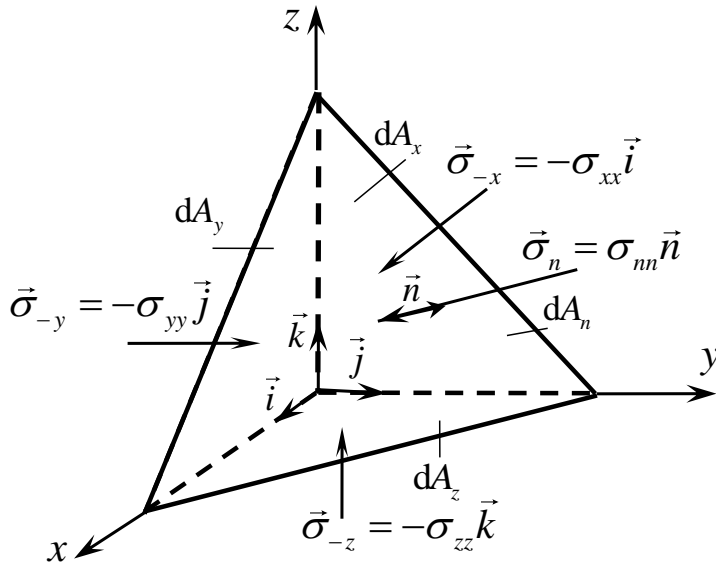
3 Мировање флуида

3.1 Стање напона у флуиду који мирује. Статички притисак.

- У флуиду који мирује нема тангенцијалних напона.

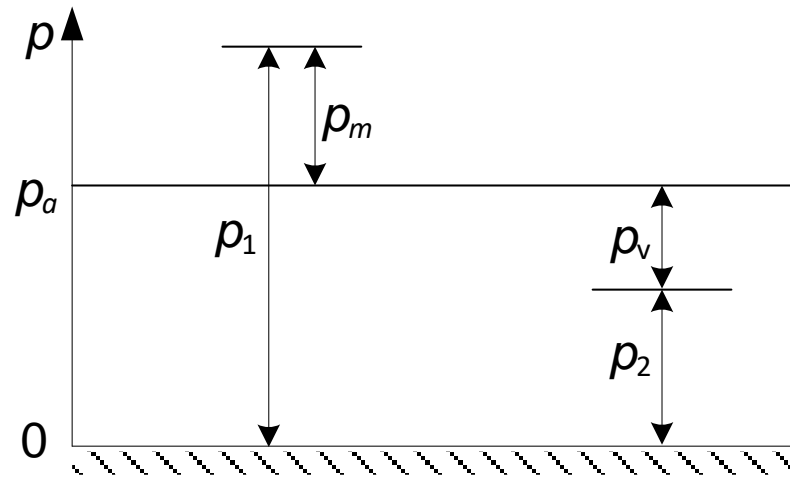
$$\sigma_{xy} = \sigma_{yx} = \sigma_{yz} = \sigma_{zy} = \sigma_{xz} = \sigma_{zx} = 0 \quad \text{или} \quad \sigma_{ij} = 0 \quad i \neq j$$

- Постоје само нормални напони. Вредност нормалног напона у једној тачки је иста без обзира на оријентацију површи у њој. Вредност напона је једнака негативној вредности притиска.

$$\tilde{\sigma} = \begin{bmatrix} \sigma_{xx} & 0 & 0 \\ 0 & \sigma_{yy} & 0 \\ 0 & 0 & \sigma_{zz} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -p & 0 & 0 \\ 0 & -p & 0 \\ 0 & 0 & -p \end{bmatrix}$$

$$\sigma_{nn} = \sigma_{xx} = \sigma_{yy} = \sigma_{zz} = -p, \quad \vec{\sigma}_n = -p \vec{n}$$

- **Атмосферски притисак p_a** је притисак околног ваздуха. Зависи од временских услова и надморске висине. За стандардну атмосферу на нивоу мора износи $p_a \approx 10^5 \text{Pa} = 1 \text{bar}$.
- **Апсолутни притисак** је притисак мерен у односу на апсолутну нулу. Може бити већи (p_1) или мањи (p_2) од атмосферског.
- **Натпритисак p_m** постоји у флуиду када је апсолутни притисак (p_1) већи од атмосферског и представља разлику између апсолутног и атмосферског притиска ($p_m = p_1 - p_a$).
- **Потпритисак p_v** постоји у флуиду када је апсолутни притисак (p_2) мањи од атмосферског и представља разлику између атмосферског и апсолутног притиска ($p_v = p_a - p_2$).
- Натпритисак и потпритисак су **релативни притисци**, који представљају одступање апсолутног од атмосферског притиска и позитивне су вредности ($p_1 = p_a + p_m$, $p_2 = p_a - p_v$).

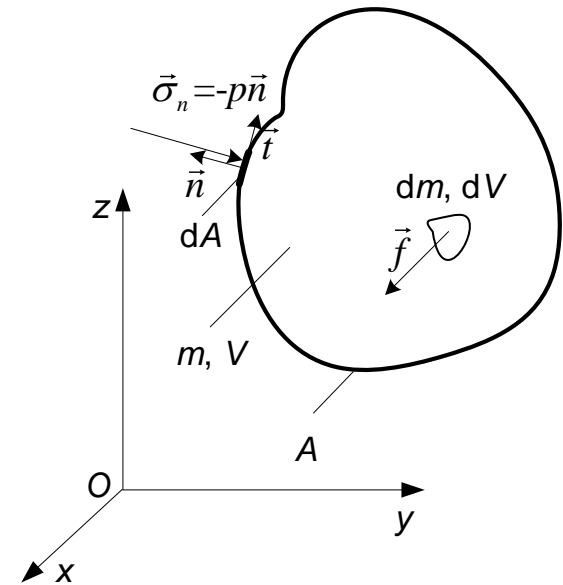
3.2 Ојлерова једначина статике флуида

Да би флуид мировао, збир свих сила које делују на њега мора да буде једнак нули.

$$\vec{F}_m + \vec{F}_n = 0$$

$$\iiint_V \vec{f} \rho dV + \oiint_A \vec{\sigma}_n dA = 0$$

$$\iiint_V \vec{f} \rho dV + \oiint_A -p\vec{n} dA = 0$$

Помоћу теореме Гаус-Остроградског за претварање површинског

у запремински интеграл $\oiint_A n_x () dA = \iiint_V \frac{\partial}{\partial x} () dV$ следи:

$$\oiint_A p\vec{n} dA = \oiint_A p(n_x\vec{i} + n_y\vec{j} + n_z\vec{k}) dA = \iiint_V \left(\frac{\partial p}{\partial x} \vec{i} + \frac{\partial p}{\partial y} \vec{j} + \frac{\partial p}{\partial z} \vec{k} \right) dV = \iiint_V \text{grad} p dV$$

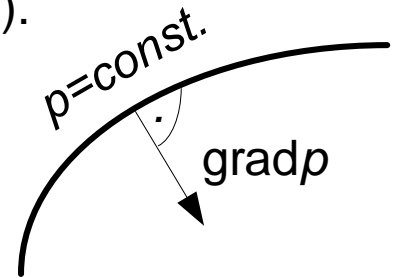
На тај начин се добија **интегрални облик Ојлерове једначине**:

$$\iiint_V (\rho \vec{f} - \text{grad} p) dV = 0$$

Да би неодређени запремински интеграл увек био једнак нули, подинтегрална функција мора да буде једнака нули. Тако се добија диференцијални облик Ојлерове једначине (векторска форма):

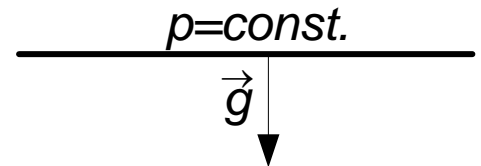
$$\rho \vec{f} = \text{grad} p \quad \text{или} \quad \rho \vec{f} = \nabla p$$

- ∇ је векторски и диференцијални оператор: $\nabla = \left(\frac{\partial}{\partial x} \vec{i} + \frac{\partial}{\partial y} \vec{j} + \frac{\partial}{\partial z} \vec{k} \right)$
- Вектор $\text{grad} p$ је управан на изобарске површи ($p = \text{const.}$).
- Вектор $\text{grad} p$ усмерен је у смеру пораста p
- Из Ојлерове једначине следи да је јединична масена сила истог правца и смера као $\text{grad} p$, што значи да је управна на изобарске површи.

\Rightarrow

- Ако је поље масених сила хомогено (јединична масена сила иста је за све флуидне делиће) изобарске површи су равни.
- У флуиду који мирује у пољу силе Земљине теже, масена сила усмерена је вертикално наниже:
 - изобарске површи су хоризонталне равни;
 - притисак расте са дубином.

Скаларним множењем векторског облика Ојлерове једначине елементом вектора положаја $d\vec{r} = dx\vec{i} + dy\vec{j} + dz\vec{k}$

$$\rho(f_x\vec{i} + f_y\vec{j} + f_z\vec{k}) = \left(\frac{\partial p}{\partial x}\vec{i} + \frac{\partial p}{\partial y}\vec{j} + \frac{\partial p}{\partial z}\vec{k} \right) \cdot (dx\vec{i} + dy\vec{j} + dz\vec{k})$$

$$\rho(f_x dx + f_y dy + f_z dz) = \frac{\partial p}{\partial x} dx + \frac{\partial p}{\partial y} dy + \frac{\partial p}{\partial z} dz$$

добија се **скаларни облик Ојлерове једначине:**

$$\rho(f_x dx + f_y dy + f_z dz) = dp$$

Ако је **позната густина флуида** и **поље масених сила**, тј. пројекције масених сила на карактеристичне правце (x, y, z) , из претходне једначине се **одређује поље притиска у флуиду који мирује.**

3.3 Мировање нестишљивог флуида

3.3.1 Нестишљив флуид у пољу силе Земљине теже

- **Пример 1:** Одредити поље притиска у отвореном суду испуњеном нестишљивим Флуидом у пољу силе Земљине теже.

Поље притиска одређује се из Ојлерове једначине:

$$dp = \rho(f_x dx + f_y dy + f_z dz)$$

На флуид делује само сила З. теже, па су пројекције запреминске силе на осе x, y и z : $f_x=0$, $f_y=0$ и $f_z=g$

Ојлерова једначина се своди на:

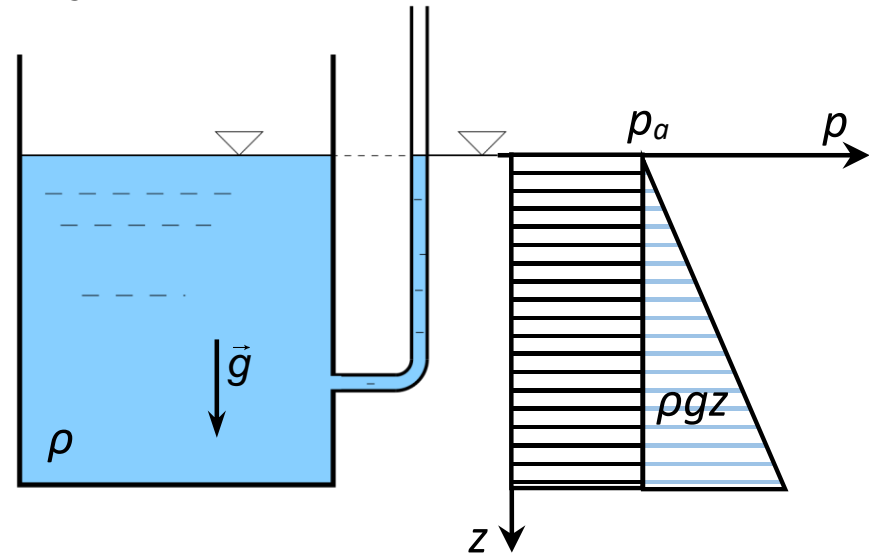
$$dp = \rho g dz$$

Интеграл ове једначине је $p = \rho g z + C$

Из услова $z=0, p=p_a$, следи да је константа интеграције $C = p_a$, па је коначно решење за расподелу притиска у флуиду:

$$p = p_a + \rho g z \quad \text{или} \quad p - p_a = \rho g z$$

релативни
притисак

- **Расподела притиска** у нестишљивом флуиду је **линеарна**.
- **Притисак** у течности **расте са порастом дубине**, тј. координате z ако је она усмерена наниже.
- **Слободна површ** је **изобарска** површ на којој је **притисак једнак атмосферском**.
- Позиција **слободне површи** обележава се симболом ∇ .
- Једначина слободне површи следи из услова да је на њој $p=p_a$.
У разматраном примеру **слободна површ је раван** одређена једначином:

$$z_{\nabla}=0$$

- Једначина **било које изобарске површи** на којој је **притисак p_1** одређује се из једначине расподеле притиска из услова да је $p=p_1$:

$$z_{p_1} = \frac{p_1 - p_a}{\rho g}$$

- **Изобарске** површи су **хоризонталне равни**
- У свим тачкама нестишљивог флуида у пољу силе Земљине теже **на истој дубини је исти притисак**.

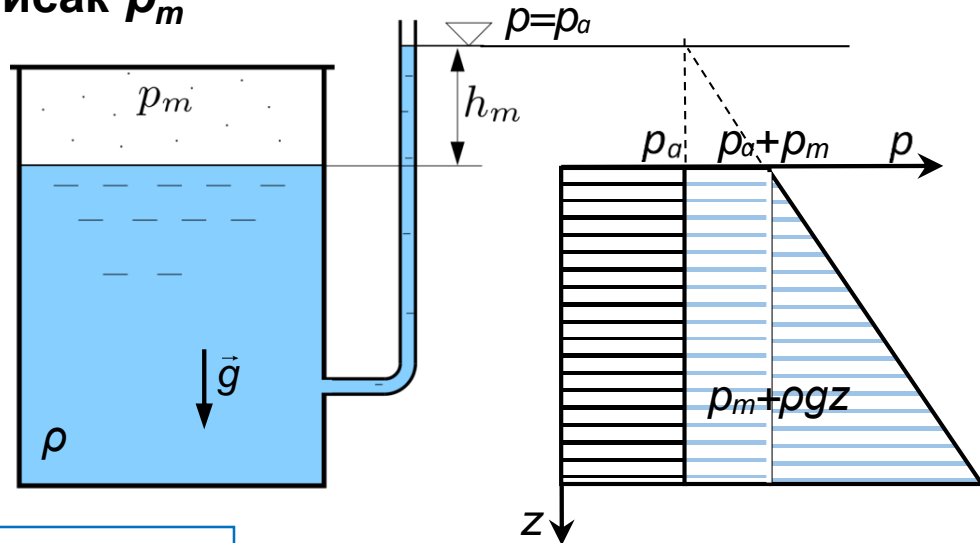
- Пример 2:** Одредити поље притиска у затвореном суду када је изнад течности гас у ком влада натпритисак p_m

На флуид делује само сила Земљине теже, па је:

$$p = \rho g z + C$$

Из услова $z=0$, $p=p_a+p_m$, добија се константа интеграције $C=p_a+p_m$

Расподела притиска у флуиду је:

$$p = p_a + p_m + \rho g z \quad \text{или} \quad p - p_a = p_m + \rho g z$$

релативни
притисак

$$p_a + p_m = p_a + \rho g h_m$$

$$h_m = \frac{p_m}{\rho g}$$

Једначина слободне површи следи из услова да је на њој $p=p_a$

Из једначине за расподелу притиска следи **једначина слободне површи:**

$$z_{\nabla} = -\frac{p_m}{\rho g}$$

- Пример 3:** Одредити поље притиска у затвореном суду када је изнад течности гас у ком влада потпритисак p_v

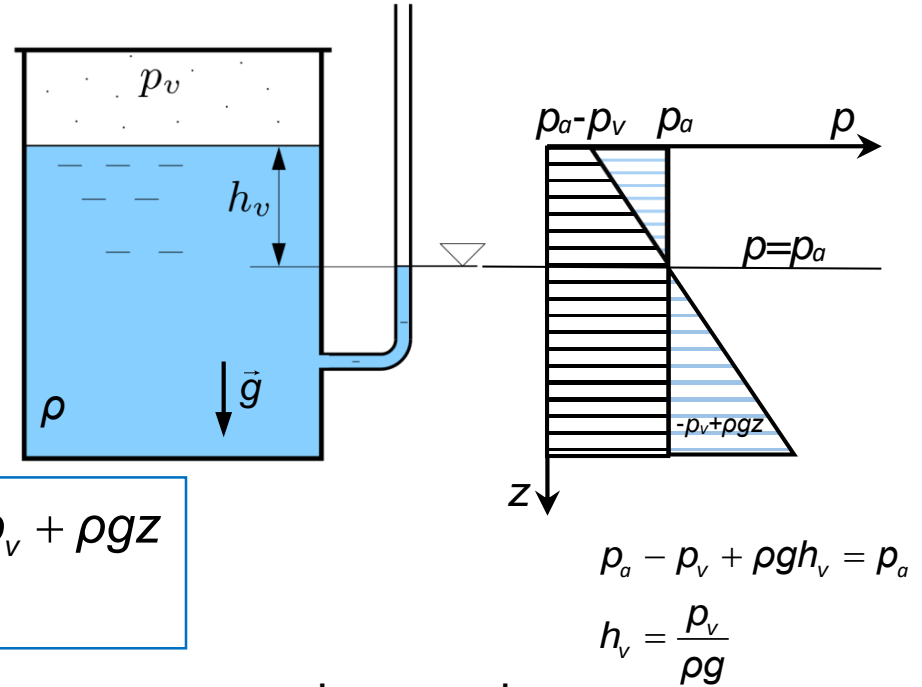
На флуид делује само сила Земљине теже, па је:

$$p = \rho g z + C$$

Из услова $z=0$, $p=p_a - p_v$, добија се константа интеграције $C=p_a - p_v$

Расподела притиска у флуиду је:

$$p = p_a - p_v + \rho g z \quad \text{или} \quad \underbrace{p - p_a}_{\text{релативни притисак}} = -p_v + \rho g z$$

Једначина слободне површи следи из услова да је на њој $p=p_a$

Из једначине за расподелу притиска следи **једначина слободне површи:**

$$z_{\nabla} = \frac{p_v}{\rho g}$$

- **Пример 4:** Одредити поље притиска у суду са две течности које се не мешају ($\rho_1 < \rho_2$).

Расподела притиска у течности густине ρ_1 :

$$p_1 = \rho_1 g z + C_1$$

$$z = 0, p_1 = p_a \Rightarrow C_1 = p_a$$

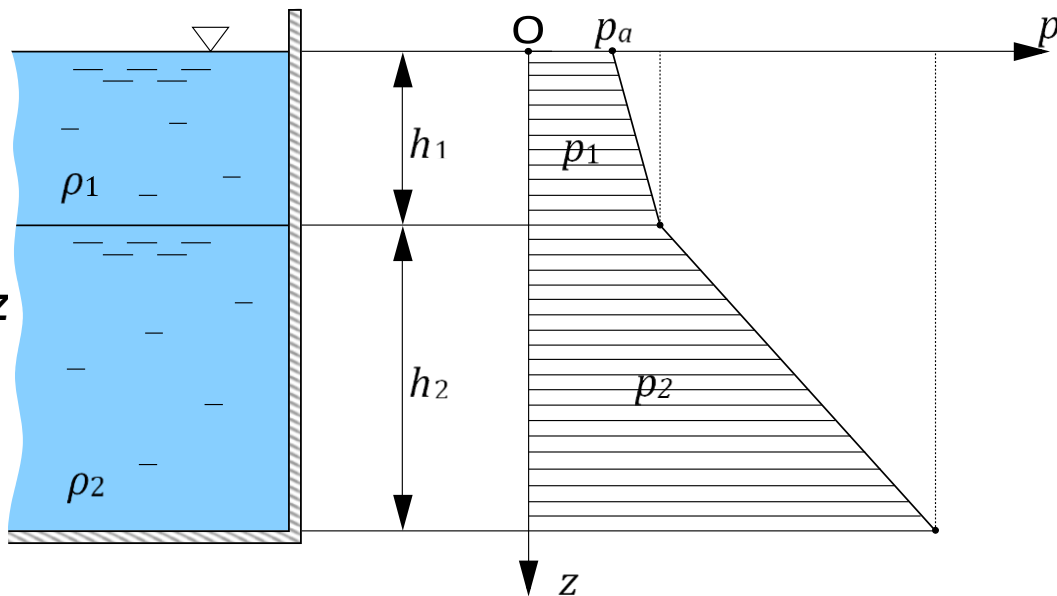
$$p_1 = p_a + \rho_1 g z \quad \text{или} \quad \underbrace{p_1 - p_a}_{\text{релативни притисак}} = \rho_1 g z$$

Расподела притиска у течности густине ρ_2 :

$$p_2 = \rho_2 g z + C_2$$

$$z = h_1, p_2 = p_1 = p_a + \rho_1 g h_1 \Rightarrow C_2 = p_a + g h_1 (\rho_1 - \rho_2)$$

$$p_2 = p_a + g h_1 (\rho_1 - \rho_2) + \rho_2 g z \quad \text{или} \quad \underbrace{p_2 - p_a}_{\text{релативни притисак}} = g h_1 (\rho_1 - \rho_2) + \rho_2 g z$$

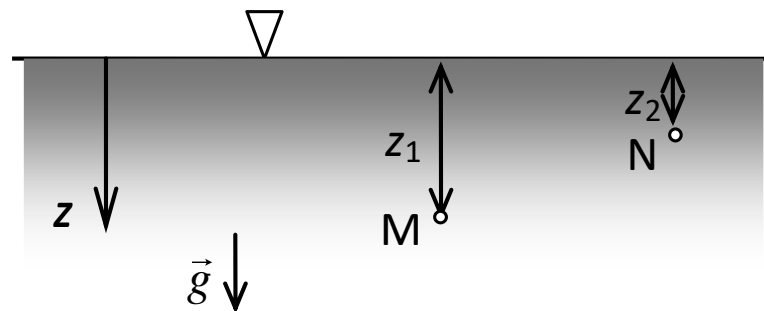
Паскалов закон: Промена притиска изазвана у једној тачки нестишљивог флуида у стању мировања, преноси се равномерно и у све остале тачке простора испуњеног тим флуидом. Доказ:

$$p_M = p_a + \rho g z_1$$

$$p_N = p_a + \rho g z_2$$

$$p_M = p_N + \rho g (z_1 - z_2)$$

$$p_M + \Delta p_M = p_N + \Delta p_N + \rho g (z_1 - z_2) \Rightarrow \Delta p_M = \Delta p_N$$

Ова особина се примењује код **хидрауличке пресе**. Деловањем силе F_1 на мањи клип, притисак у флуиду на том месту се повећа за $\Delta p = 4F_1 / (\pi d^2)$. На основу Паскаловог закона притисак ће се за толико повећати и у свим другим тачкама течности.

$$\Delta p = \frac{4F_1}{d^2\pi} = \frac{4F_2}{D^2\pi} \Rightarrow F_2 = F_1 \frac{D^2}{d^2} \text{ тј. } F_2 > F_1$$

